

PRZEPIEC SIĘ (7) *vb pf*

się (7), [się].

Oba e jasne.

inf przepiec się (2). ◇ *fut 3 sg* przepieczę się (4). ◇ [*praet 3 sg n* przepiekło się.] ◇ *con 3 sg f* by się przepiekła (1). [*n by się* przepiekło. ◇ *3 pl subst by się* przepiekły.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII – XVIII w. s.v. przepiec.

1. [*Upiec się na wskroś, całkowicie*: Bowiem chleb w ogniu gwałtownym pieczony/ tedy łkorę oboję miewa twarłą bārzo/ [...] ząsię ósrzodka nie może się dobrze przepiec *Cresc 1571 158*; A gdy się iuz tām [*nasienie skoczka pod rzeżewiem*] dobrze przepieczę/ wyiawfzy wycifnąc z niego oley *Cresc 1571 281.*]

2. *Upiec się za bardzo, spiec się zbyt mocno* (2) : Ale mi o gęś idzie bym nie przedłużył/ przepieczę łye nam/ á groch łkwąśnieie *OrzRozm Qv, L2.*

[*Szeregi*: »przepiec się a rozpalic«: kazał Cesarz jajec kokoszych przynieść a w gorący ich popioł nagrzać [zagrzać *K*], iżby się co nawięcej przepiekły a rozpałiły, a wziąwszy s popiołu, kazał każdemu s nich [*pacholąt planujących zamach na cesarza*] po jajiu pod kolana przywiązać, aby się im żyły upaliły *PamJancz 81.*

»przepiec się a zeschnąć«: Iesli też długo będzie [*chleb*] w piecu/ ząsię przepieczę się á zelchnie/ á ták dla twarłości trudno się może łtrawić *Cresc 1571 158.*]

3. *Ujść bezkarnie; impune abire, impune facere* *Mącz, Cn; impunitatem consequi, impunitus dimitti, impune esse, impune habere, impune iudificari, impunissime licuit Cn [komu]* (5) : Huic licet impune facere huic illi non item. Temu łie to może przepiec/ ále yemu by kąská. *Mącz 332a, 332a*; A przepieczę łye nam policzek ón/ którym policzkuiemy wótawicznie Oblubienię niepokalaną Kryłtowę/ Cérkiew świętą Krześcijánłką (*marg*) Polłką policzkuie Páná Kryłtułá. (–) *OrzQuin Y2v; [HistTroj C6v; przeczby się* przepiekło Im takie wszeteczeństwo, o ktore urzędnie Macie łłusznie postąpic *Apolog 82*; Syn Boży/ ktory łię słał człowiekiem/ prozen od tego dekretu [*o śmierci*] być nie mogł. A iesli łię to Synowi Bożemu nie przepiekło/ czegoż my łię też nędzni robaczłkowie [...] nádźiewać mamy? *WerWiz H4v*].

[*Zwrot*: »sucho się przepiec«: I naofłatek po wielkich wásniach i trudnościcach/ co kómu prawo na nás przyniešie/ łzucho [!] się nam nieprzepieczę. *MurzNT 19.*]

Bezpodmiotowo (2): ma opowiedzieć łąsiad przed Vrzędnikiem ná łąsiádá gdzieby nie robił: bo [...] Włodarz łumnienie pfluie/ kiedy mu łie ktory raz przepieczę. *GostGosp 28*; á co [*кто*] w rzeczy dla łławy y záchowania wtrącił ná początku/ to z óstátkiem łtrącić mułi. A w tey mierze ładnemu łie nie przepieczę. *GostGosp 154*; [*WišnOkaz 515v (Linde s.v. przepiec)*].

Synonim: 3. *ujć.*

Formacje współrdzenne cf 2. **PIEC.**

Cf **PRZEPIECZENIE, PRZEPIECZONY**